74-81

ду № 74-81

обрывки акрового документа

(денежные цены в рубля и ранга, ≈ сер. XIX в.)

حرص را بگذار و قناعت پیشه کن | آخر از مردان یکی اندیشه کن
با مجان باش دایم همنشین | تا نخوانند روی احرار امین

پند حق آنانکه نصیحت نشنوند

جبرئیل آمد دلیل مدبری | یار کرد شبی که خود را شاه دید
[illegible] | در حقیقت مدبر بیچاره شد
[illegible] | بهتر از ان مدبر جهد اندر نگفت
[illegible] | دیوی ملعون شش وزه کرد کند
[illegible] | آنچنانکه کس بدار بلا
[illegible] | میکند اعراض میماند بتاب
[illegible] | از جهالت بگسلد پیوند را
[illegible] | تا نباشی در شمار ابلهان
[illegible] | نشنود پند از نکوئی پند
[illegible] | همسایه خود
[illegible]

ثم الحادی عشر بمنا یخرج عداة النروبة

الی منا ویمکث الی فجر عرفة منها الی عرفات

وکله مع وقف الابطن عرنة واذا زالت

الشمس خطب الامام کالجمعة وجمع بهم

الظهر والعصر باذان واقامتین وشرط الجماعة

والاحرام فیهما فلا یجوز العصر لفاقد

احدهما ثم ذهب الی الموقف نجس وبکفی

والایمین علی القا
علیه لقضی الی ت
بامتناع الدخول ف
او الزحام علیه الیم
قضی وقفا الخطم ا
حیر

وکذا لو زع فعله ف
فی الاصح لانه اسند
منافیه للاضمار خ
زیه علی کونه منهی
یکون منبطلا صدر بعد

حضور بها عند زوال عرفة الى غروب الفجر ولو نائما
او مغمى عليه او اهل عنه رفيقه او جهل انها عرفة
واذا غربت الشمس افاض بمزدلفة ولا يقف بها
الا لعذر ويجمع وصلى العشائين فورد العشاء
باذان واقامة ولم يؤذن لمغرب اعاد
ما لم يطع الفجر ثم الفجر ثم صلى الفجر بغلس ثم
وقف ودعا واذا اسفر اتى منى فرمى جمرة
العقبة

ومن عجز فاحصر صح وبقع عنه ان دام عجزه
الى موته ونوى الحج عنه ودم الاحصار على الآمر
والقران والجناية على الحاج وضمن النفقة
ان جامع قبل وقوفه بعرفة وان ما في الطريق
يحج عن منزل آمره ثبات ما بقي لا من حيث مات
ولا يجوز للمحرم الا جابز التفهة واكل من
هدي تطوع ومتعة وقران فقط وخصاء

بيوم النحر لا غير هما والكل بالجر وتصدق

بجل وخطامه ولا يعطى اجر جزار منه ولا يركبه

الا ضرورة ولا يحلب ما عطب او تعيب فان حشر

فعلى الواجب بدله والمعيب وان سمدوا

بالوقوف قبل وقته قبلت لا بعده نذر حجا

مشيا حتى يطوف الفرض

النكاح ينعقد بايجاب وقبوله لفظهما

ماض

بسم الله الرحمن الرحيم

ب العالمين والعاقبة للمتقين والصلوة و

على رسوله محمد واله واصحابه اجمعين

ن العبد مبتلا بين ان يطيع الله تعالى فيجب

ان يعصيه فيعاقب والابتلاء يتعلق بالشروع

شروع فعلا وتركا فلا بد من بيان ا

انواع

الباب الرابع في الصلوات وهي ثلثة وعشرون ا

الربعة عشر وترك الالتفات بميناً وشمالاً كما قبل وا

الفم عند غلبة التثاؤب ودفع العطاس

وزيادة القراءة وتسوية الرأس مع الظهر

الركوع ووضع ركبتيه قبل يديه والانف قبل الجبهة

السجود وعلى عكس ذلك الرفع للقيام والسجود

اللهو منين الباب الاول في ابتداء فرض الصلوة
خارجة وكعتا بعضها داخلة اما الخارجة فقد
وطهارت البدن والثوب والمكان وستر العورة
القبلة ودالنيت وتكبيرة الاولى والداخلة بعد
والركوع والسجود والقعدة الاخيرة والترتيب فيما
كل ركعة او في جميع صلوة والخروج بصنعه
الباب الثاني في الواجبات وهي احد وعشرون

یا اس عشرة
یکین والصلوة وهی سبعة ومنها
وهی همونه واجب عالم بقدرت
والامر والصلوة وهی اربعة عشر اما العام فلفظ
وبعض مصلین وبعض الصلوة را وهی همونه واجبات
القعدة الاولی والتشهد فی القعدتین والطمانینة
التسمیة همونه یکی از همونه واجبات عالم قعدتین
جود وزیان کل فرض فی موضعه وکل
والا تمین سر الجهر
لک والخروج بلفظ السلام واما الخاص فتقیین
بلفظ السلام
لتحمید
قراءة وتصبیر الفاتحة
للجلوس
ثلاث ایات قصار او ایة طویلة منها
یا اسم کردن سوره که کوتاه است
یا اسم کردن یکه ایت دراز است
سه ایات
وتصدیم

الا شبهة فيه وحكمه الثواب آنی

سنت ثابت است بسبب آنکه در همه جا دلیل قطعی

عقاب بالترک بلا عذر والکفر بلا

و حکمی همه جا فرض محاذ

فی المتفق علیه والواجب ما ثبت بدلیل

منکر عذر در متفق علیه واجب آنچیزست که ثابت شده

فیه شبهة وحکمه کحکم الفرض عملاً لا

و دلیل ثبوت حکم واجب حکم فرضست

حتی لا یکفر جاحده وسنة ما واظب النبی

حتی که ثابت شده نمیشود بکفر انکار کننده و سنت آنچیزست که مواظ

علیه السلام مع الترک مرة او مرتین و

نبی علیه السلام با ترک نه یکمرتبه یا دو مرتبه

حکمه الثواب بالفعل والعقاب بالترک فی الجملة

حکم سنت ثواب است بسبب کردن و عقاب است بسبب ترک کردن

والمستحب ما فعله النبی علیه السلام مرة وترکه

مستحب آن چیزست که کرده باشد همه جا نبی علیه السلام مرتبه ترک کرده

باب سی و هفتم در دعوات و بیان

مسائل سنها و احکامها بسیار است بعضی از
تا که آسان گردد بر طالب
الب در کتابها
مسائل در کتابها و ضبطها فنوقول باشد
در یافتن مسروقات و خبر مسروقات و حفظ کردن مسروقات
فصل فی الشروع علی اربعة انواع فرض
واجب و سنت و مستحب و بیان
واجب و سنت و مستحب و بیان
ج و غیر المشروع نوعان محرم و مکروه
و غیر المشروع دو نوعست محرم و مکروه
و بیان المفسد للعمل المشروع فیه فالکاشف
و بیان مفسد عمل مشروع فیه
نیت انواع اما الفرض فما یثبت بدلیل قطع
اما فرض آنچه ثابت شود بدلیل
بیس کل هشت نوع است

آ فی

ر خاص

وتقديم الفاتحة عليها وهذه على س

یک از همون واجبات تقدیم کردن ا بسوره فاتحه ست

والتفوت في الوتر والجهر في موضع ج

یکے از همون واجبات خاص و مقتدی

والخافتة كذالك والنصات المقتد

یکے از همون واجبات خاص مخفی خان وه لا صر

قراءة الامام ومتابعة للامام على اى حال

یکے از همون واجبات خاص متابعت کردن مقتدی

وجده وان لم يكن يحسنها من الصلوة واجبة

واجبه یکه نباشد همون حال محسوب از صلوة

التلاوة على الامام والمنفرد وتكبيرة احرامها

بر امام و بر منفرد

والسجود على الامام والمنفرد وتركه الواجبات في نهايته

واجبات خاص سجده بر امام و بر منفرد بسبب ترک واجب در

ول من القسم الاخير في جمع الصور من القسم الاول

از قسم آخر

الاجماع ومما اجمعوا عليه الف وجه

مستحب وآن چیزیست که در شریعت دانسته باشند

لفعل وعدم العقاب بالترك وا

فعل کردن وعدم عقاب ثابت بسبب ترک کردن

الجنس فيه بين الاثبات والترك وحك

عبد در همون چیز ما بین کردن وما بین ترک کردن

وعدم العقاب وعلا وبترك والمحرم

وعدم العقاب ثابت بسبب ترک کردن

لنهي فيه بلا معارض وحكم الثواب بالترك

نهی در همون چیز بی معارض حکم ثواب ثابت بسبب کردن

جل والعقاب بالفعل والكفر بالاستحلا

عزوجل وعقاب ثابت بسبب کردن حکمی همون محرم کافر شد

المتفق عليه والمكروه وما ثبت النهي فيه

متفق علیه مکروه آن چیزست که ثابت شده

نقص الدم والتمتع افضل من الافراد وهو ان

يعتمر من الميقات في اشهر الحج ويطوف ويسعى

ويحلق ويقصر ويقطع التلبية في اول طواف

ثم احرم بالحج يوم التروية قبل افضل وقت

حج كل المفرد وذبح وان عجز صام كالقران

وان احرم بهدي الهدى وهو افضل لا يحلل

ثم يحرم بالحج كما مر والمكي يفرد فقد فصل

ان طیب فحرا عضوا او هن او لبس مخیطا

او سرّح یوما او حلق ربع رأسه او عضوا

او قصّ اظفار یدٍ او رجلٍ او کلها فی مجلس او

طاف للفرض محدثا او غیره جنبا او افاض

قبل الامام او ترک واجبا او اکثره او قدم نسکا

علی آخر او اخر طواف الفرض عن ایام النح

او ترک اقله فعلیه دم و بترک اکثره بقی

محرما

محرماً حتی یطوف وان طاف جنباً فبدنة

وان فعل اقل مما ذکر او طاف غیر الفرض فشاة

او ترک القلیل من الواجب او حلق

غیره تصدق بنصف صاع من بر وان طیب

او حلق بعذر ذبح او تصدق بثلثة اصوع

طعام علی ستة مساکین او صام ثلثة

ایام وطیه قبل وقوف عرفة فسد حجه ومضی

ذبح وقضى ولم يغير قاد بعده الى الفيد

ويجب بسنة وبعد الحلق شاة وان قتل

محرم صيدا ودل عليه قاتله يجب جزاؤه

اى ما قومه عدلان فى مقتله او اقرب مكان

فيشتري به ما يذبح بمكة او طعاما

ويتصدق به كالفطرة او صام عن طعام

كل مسكين يوما وما فضل عنه تصدق به

او صام يوما

الزوج بالمهر ولا وكيلها بتسليمها بدل الخلع وللمشتري منع الثمن

من موكله بالبيع فان دفع البه صح ولم يطالب الوكيل ثانيا فصل

لا يصح بيع الوكيل وشراؤه ممن يرد شهادته له وصح مع الوكيل بما قل

او اكثر والعرض والنقد ونسيئة ومع نصف ما وكل ببيعه واخذه

ثمنا او كفيلا بالثمن فتلف او ضاع في يده او نوى ما على الكفيل

فسد شراء الوكيل بمثل القيمة وزيادة بتغابن الناس وهي ما قوم به

مقوم وتوقف شراء نصف ما وكل بشرائه على شراء الباقي ولو ورد بيع على

بسیار گفتن بست الله تعالی در کلام مجید خود خبر میدهد بقوله
تعالی یا ایها الذین امنوا اذکروا الله ذکرا کثیرا و سبحوه بکرة و
واصیلا یعنی معنی این آیت چنین باشد که ای آنانیکه ایمان
آورده اید یاد کنید خدایرا تعالی یاد بسیار و تسبیح کنید او را
اعلم بالصواب اگر پرسند که نور ایمان کدام بست بگو که نور
ایمان در بست گفتن بست چنانچه خدای تعالی میفرماید که
قوله تعالی الصادقین والصادقات یعنی معنی این آیت
چنین باشد که راست گویان مرد و زن از خدای تعالی بیامرزد
در خبر آمده بست که قال النبی علیه السلام الصدق ینجی و
والکذب یهلک معنی این حدیث چنین باشد که راست
گفتن نجات بست و دروغ گفتن هلاک بست والله اعلم
بالصواب اگر پرسند که نار کی ایمان کدام بست بگو که
نار کی ایمان دروغ گفتن بست حاجتی چه خدای تعالی و

خود
مجید خبر میدہد کہ قال النبی علیہ السلام الکذا
معنی این حدیث چنان باشد کہ دروغ گوی نیست ا
امت ما واللہ اعلم اگر پرسند کہ
تنکی ایمان کدام بیست
تنکی ایمان بے نماز بودن بیست چنانچہ در خبر آمدہ بیست
قال النبی علیہ السلام الصلوٰۃ عماد ملدین فمن
اقام الدین و من ترکہا فقد ہدم الدین و معنی این حدیث
چنین باشد کہ پیغمبر خدای گفتند کہ نماز بستون
دین بیست ہر کہ بگذارد نماز دیدار ستکہ دین خود را برپا کردہ
باشد و ہر کہ نماز ترک کند بدرستکہ دین خود را خراب
کردہ باشد قال النبی علیہ السلام من صلی صلوٰۃ خمس
بجماعت اعطاہ اللہ تعالیٰ اجر الف شہید الدین فعلیہ
و رسول اللہ صابرین مقبلین معنی این حدیث چنین باشد
بگذارد نماز پنجوقت نماز را بجماعت فردای قیامت مزد

ہزار شہید

هزار شهید بایه آنهائیکه در راه خدای تعالی تیغ زده اند کشته
شده اند بپیغمبر علیه السلام گفتند که سپلام کنید جهود و ترسا
سپلام نزد او سپلام نکنید جهود امت مرا یاران گفتند که
یارسول الله جهودان امتی شما کیانند پیغمبر صلی الله
علیه وسلم گفتند که کسانند که بانگ نماز و تکبیر نشنوند
در نماز جماعت حاضر نشوند ایشانند جهودان امت
ما بسنده قال النبی علیه السلام من اعانه شرک الصلوة
بلقمة واحدة فکانما هدم الکعبة سبعین مرة معنی
این حدیث چنین باشد که کسی یاری بدهد تارک
الصلوة را یک لقمه طعام دهد گویا خراب کند
خانه کعبه را هفتاد بار در خبر آمده است که حضرت
ابابکر صدیق رضی الله تعالی عنه گفته اند که از
شومی یک بی نماز جهل خانه خراب شود عجب نباشد

وحضرت امیر المومنین عمر رضی الله تعالی عنه گفته اند که
از شومی یک بی نماز جهل محله خراب شود عجب نباشد
واز حضرت امیر المومنین عثمان رضی الله تعالی عنه
گفته اند که از شومی یک بی نماز جهل شهر خراب شود عجب
نباشد واز حضرت امیر المومنین علی کرم الله وجهه گفته
اند که از شومی یک بی نماز از مشرق تا بمغرب خراب
شود عجب نباشد والله علم بالصواب اگر پرسند که حلا
وت ایمان که ام بست بگو که حلاوت ایمان پاک بودن است
چنانچه در کلام مجید خبر داد بست که واقیموا الصلوة و
توالزکوة معنی این حدیث چنین باشد که نماز بریای
دارید و زکوة مال را بدهید والله علم اگر پرسند که حکم ایمان
که ام بست بگو که حکم ایمان در خوف و رجا بودن بست یعنی
از خدای تعالی ترسیدن بست و از رحمت خدای تعالی امید وار

بود است چنانچه در خبر آمده است که قال النبی علیه
السلام الایمان بین الخوف والرجا یعنی معنی این حدیث
چنین باشد که ایمان نرسیس در رحمت خدای تعالی
اگر پرسیده که شریعت ایمان کدام است بگو که شریعت
ایمان حلال خوردن است و از حرام پرهیز کردن است
چنانچه خدای تعالی در کلام مجید خبر داده است که قوله تعالی
کلوا مما فی الارض حلالا طیبا یعنی این حدیث آیت
چنان باشد که اکل نمایید یعنی بخورید از آنچه در زمین
حلال پاک و در جای دیگر فرموده است که قال النبی علیه السلام
اکلوا الحلال واجتنبوا الحرام یعنی پیغمبر خدای فرموده است که
بخورید از حلال و دور باشید از حرام والله اعلم
بالصواب اگر پرسیده که تخم ایمان کدام است بگو که تخم
ایمان علم است و علم خوانده کار افردای قیامت

درجه بلند باشد چنانچه خدای تعالی در کلام مجید خبر
داده است که در سورهٔ مجادله که قد سمع الله بیت مفلحون
والذین اوتوا العلم درجات والله اعلم اگر پرسند که میوهٔ
ایمان کدام است بگو که میوهٔ ایمان روزه است در خبر آمده است
قال النبی علیه السلام الصوم جنة من النار معنی
این حدیث چنین باشد که هر روزه که بدرست مر آنرا
دو در خ والله اعلم اگر پرسند که برگ ایمان کدام است
بگو که برگ ایمان تقوای است یعنی پرهیزکاران است
از کار بد چنانچه خدای تعالی در کلام مجید خبر داده است که
این للمتقین مفازا حدائق تعالی میفرماید که بدرستی
فردای قیامت مر پرهیزکاران را رستگاری است چنانچه خدای
تعالی در کلام مجید خبر داده است که فاما من خف موازینه فهو
معنی این آیت چنین باشد که بهترین توشه الجنة
پرهیز

ای برسیاجلک مهیمی جمعه بدوم

تا کفتری جای پسندک عاشق ابدور مرا

بسم الله الرحمن الرحیم

محمد بحمد و ثنا بسعد اول فاعل مطلق و خالق برحق
جناب قیوم وجود بنیانے نقد ضلقنا الانسان فی احسن
تقویم کرامتنه مشرف ایلا بسلطنتے برارا سیته قلب
برکوزدی و شانیاً جاعل فی الارض خلیفه سلطنتے و تخت
اولتور غازدی افمن شرح الله صدره للاسلام فهو علی نور
من ربه نیتکم ارشد چراغی پرتوی پس فرزند آدم دل لاربنی
فرزند شدن اسرشود کوی این نامهارا بر بهلوی
نور
بنده دراکرد و خسرطلبند بر بهلوی چپ عورت بنده دحق
لرامت کنه با در نداری بر درخت خوشک رسندی

نورینی کفر طوبا یا تره لیک دین بارد وتی دور رود نامعدد واول

خاتم انبیا و برگزیده اصفیا غه کیم کلام ربانی نی تیکا ناطق

دور فوله کتاب ولکین رسول الله وخاتم النبیین واولاد وصحابلارینغه

کیم مهر برلاری کوباکه سیتاره لر ایمیش دور لار حدیث

اصحابی کالنجوم بایهم اقتدیتم اهتدیتم آیت مضمونی

برله متابعت کننده پیغمبر دور لار سعادتمندلیکه ایرار

نیک اجتهاد لاری سبب لاریکا قول اوریه

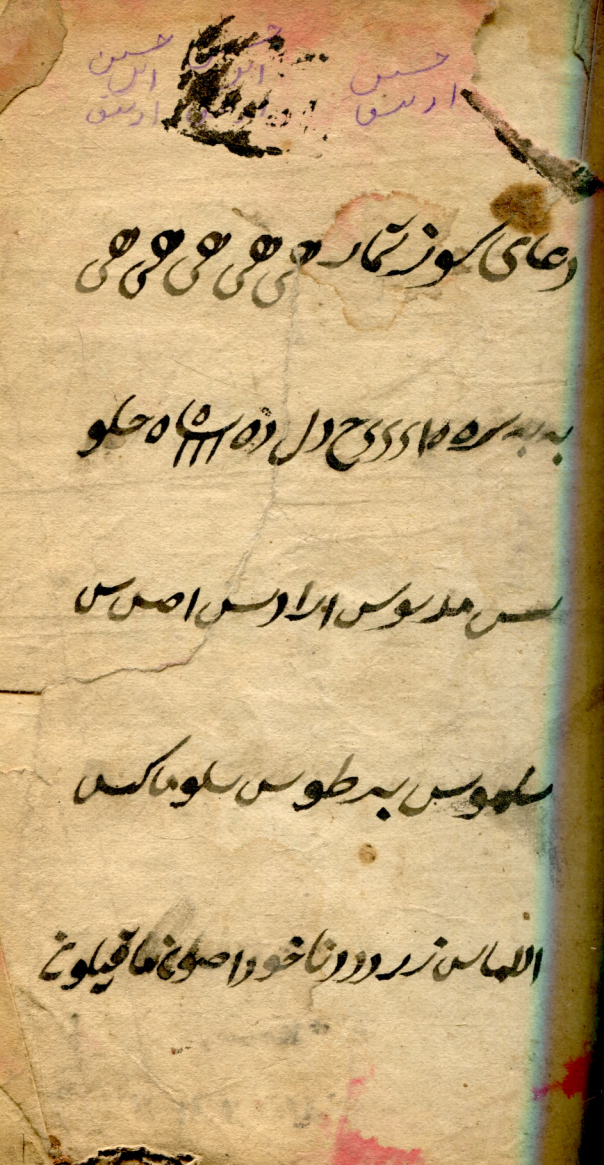
وفتوی لاری کیمه سیکا اولتوریه شتیدکه

عصیاندا طوغا نغه قاسیدین رحمت وعنایت جیدکای

اولا نیب نجات کامل تا بقای لازمانہ احمد
رب العالمین
دعای کو یحیی اہل اسلام عبد
السلام ابن محمد عزیز لاہور السراجی الرحیمہ
افضل الملک العلام کہ نجات مایہ
علیہ الفتوی صحیح المروایت لازمہ مشہور
کتاب لاری دین اسخر اصح ابواب
بوریا نہ نیک اسینہ مندرج قلب
در شریعت آنت قویلد سے
جبرائیہ

چراکه بوآخر الزمانده عجم ولایتی نینگ اقطاعلرینی تمام
مشهور بولغاچ بشیس وقت فرض کیم عجب
دات لارنی زنده وخلاصه سی ایردی عمل
کیلتور کوچلارکه دنیا وآخرت سیر مایه سی نینگ
نیچه سی برله تورور تحریر یغه کیلتور لدی
واللہ موفق اما پیلماک کرک کیم بنای مسلمان
لیغ نینگ رکن اول فرض الکنی واجب اوجونی
سینت تورتونی مسجد شیخ خلان
الینی حرام تینی مباح پیلمخ ملکوه

آیت کلام اعتقاد نادل بوبوب اینک دلیل بر
ثابت بوبوب دور الکاهیچ شک
تورت قسم دور اول فرض دایم مثلاً اعتقاد اولیا
غه ایمان کیلتورماک ایکنچی فرض وقت مثلاً نماز
او قوماق دروزه توتماق رمضان ومال نصاب
تیه زکوة برماق واستعداد تیه حج قیلماق اوچنچی
فرض کفایه مثلاً نماز جنازه وجواب سلام عطه دور
تورتونچی فرض ظنی مثلاً خل ده اغزینه سوآلب حفاظ
وطهارت ده بلکی تنسیک تورت عصه سی تنسیک همه سبیلا
حج

دعای غنده بیک روم چهل بار

بخواند مجی مجی کار مجی ایسه دار

مجی مار مجی شروم مجی کل کل

کل فین مجی بحش پیلمان

لان صوف جبق مس

دعای قوس این بیت نبود بدورن

مین کورکند دفع شعد بسم الله الرحمن الرحیم

علی صلی الله علی نوح فی العالمین انا کذالک

نجزی المحسنین انه من عبادنا المومنین

بسم الله الرحمن الرحیم

دعای کہ یہ کہ دن کو دک وتر

پسلی ابن پت ط ط ط ط ط ط

ط ہ ہ ہ ہ ہ ہ ہ ہ نوس

مدوس قدوس بہ رحمتک یا ارحم

الرحمٰن بسم اللہ الرحمٰن الرحیم
اذا السما انشقت و اذنت لربہا
و حقت و اذا الارض مدت و القت
ما فیہا و تخلت

میچ قبلماق بولور ومجتهدلار ننگ اجتهادلاری

سبله ثابت بولوسه دور فرض عین وفرض

کفایه وفرض ظنی ننگ حکمی نجوک دور فرض عین

ننگ هر بیشه اوزی عملکا کیلتورماکونجه کردن نسنه

ساقط بولمس امّا فرض کفایه برجماعت دین برکشی

ویا ایکی کشی عملکا کیلتورسه اوزکالارننگ کردن بندین

ساقط بولور لیکن فرض ظنّی غسل ده وطهارت عملکا کیلور

امّا فرض ننگ حکمی اندای تعین بولوسه درکه هر نمازننگ

موقوف علیه مقدمه سی کی طهارت دورانینگ فرض لیکا

بو آیت نازل بو بو بدور یا ایها الذین
امنوا اذا قمتم الی الصلوة فاغسلوا وجوهکم وایدیکم الی المرافق
وامسحوا برؤسکم وارجلکم الی الکعبین بس بو کلام شریف
مضمونی برله طهارت ده تورت فرض بار دور اول یوزینی
یوماق ایکنجی قول لارینی یوماق اوچونجی باشینی مسنک
تورت عضو بسی مسنک بریکا مسح قیلماق تورت اونجی
ایاغلارینی تا آشوفینه یوماق اما مسفال لیک کیشکا
بش فرض دورکه مسفال ذلیکا سبو تیکور کاراکر بو اوچ
مسح قیلماق طهارت ده اوچ بینت بار دور اول

آیلیغ

ایکی قولینی تابند بنجه اوچ مرتبه یوماق ایکنجی استنجا
قیلماق امّا بیلماک کرک کیم استنجا نوقور قیسم دور
مونینگ نوزنی فرض دوربری واجب دوربری سنت
بری مستحب بر سبب بدقبت بری احتیاط دور اوّل
اوّل نوزنه که فرض اوّل جنب و نفاسه و حائض وطهارتی
بیلکان کیشی لازم دور کیم استنجا درم دین یازده راق آلوده
بولغان بولسه انینگ قیلماق بوجمله سبی فرض دور اوّل
بریکه واجب ایدیسه موضع استنجا درم شرعی مقدارنجه آلوده

بول اینے یوماق بری سینگ ایدی درم

شرع دین کمراق آلوده بول اینے ز ایل قیلماق

بریک مستحب ایدی موضع استنجا نی کونکلیده هیچ کدورت

قالماغونجه یوماق بری که احتیاط ایدی استنجا دین کین

لبک یوغه یا بدینه هول تیکدی دیب کون قیلمه ینه استنجا

قیلماق بری که بدعت ایدی موضع استنجا دین هیچ نمرسه

چقلمای تی قیلمه یانکه آلدورمه و یا هجامت قیلدورمه

و یا بدنبده جراحت بولوب برنمرسه سیلان قیلمه بو قسم استنجا

ایسینی قیلمای بدکت دور طهارت ده کی بسنت

لاردین ایلکی دکر قیلدی اوجونجی ایشیادین برون

بسم الله العلی العظیم و بحمد سر علی دین الاسلام

اوجونجی آغزو برون غه بر ایلیب غرغره و مضمضه

قیلمای تورتونجی مسواک قیلمای بشنجی اوشاق ایلیک

لاری بیله یقالینی خلال قیلمای التنچی قول و فوتلارینی بیله

لاری آرا ایسینی خلال قیلمای یتنجی هر اعضانی اوچ مرا تبه

یومای سکزنجی باشنی همه بیله مسح قیلمای توقوزنجی

بلکی مسح سیوی بیله فولاقلارینی مسح قیلمای اونونجی هر بار

تازه بویله استعمال قیلمق طهارت ده آلتنجی

مستحب بارده دوراول نیت قیلمق ایکنجی ترتیب قیلمق

اوچنجی هر عضوی ایکی قوروتمای بی درلی یومق اوچنجی

اوزک طرفیدن ابتدا قیلمق بشنجی کردنیغه مسح تازه بویله

قیلمق آلتنجی طهارت دین قالمق یوزنی یاخمق دیب سونه سبابه

تابیم کدیرت هر طرف یوتغای طهارت ده آلتی مکروه

بارده دوراول استنجا قیلورده قبله گه آردی یولمق دیورلار

ایکنجی اونک قونی برله استنجا قیلمق تورتنجی سوزنی

اوزک قولی بیله یورینی قاشمق بشنجی یوزنی یوزیکا

قاتیق

ی بولغای پیلیدین ایا غبدین امایک شنبه کون
کونی بولغای مجور مک کرا که اگر ایکی قالپ دوشنبه
ینی بیمار بولغای عزیزلاردین توتقان بولغای
دوا عبدین خبردار اصلی مسلمان پریدین بولغای
باشیدین یورا کیدین قرینداشیدین بوشیدین
توتقای امادوشنبه کونی کوجار اگر اوج
قالپ پیشنبه کون بیمار بولغای جادوکه
اوخشار موغی پریدین زحمت تیکمیش
بولغای قولدیدین قولا غبدین توتار پیه
شنبه کونی کوجار اگر سورت قالپ جهار
کون بیمار بولغای بیلکه اوخشار بولغای
ین اشری بولغای جهار شنبه کونی

او جاق سوتقاز بولغاي شيخ زاده پر
الشري بولغاي اصلي مسلمان تروز اينيل
ايشي بولغاي الار پنجشنبه كونى كوجار ا
آلتي قالپه آدينه كونى بيمار بولغاي
زاده پر يلار دين زحمت تيكميش بولغ
ومنصب ليكى بولغاي و سلطنت ليكى كو
لشكر بولغاي بيسيار كوب زحمت تارتقاى
اما آدينه كونى كوجار اكر يتى قالپه
شنبه كونى بيمار بولغاي ارزاق الشري
بولغاي شنبه كونى كوجار فصل ينه
پيليكيل كيم پر يلار اورقى كوب تروز پايتى
تيكميش لار يتيمش يتى كر

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الحمد للہ رب العلمین والعاقبۃ للمتقین

والصلوٰۃ والسلام علی رسولہ محمد والہ واصحاب

مجلس [illegible] باب

[illegible] طرح [illegible]

[illegible] نام [illegible] باب [illegible]

[illegible] دوازدہ [illegible] کہ چند [illegible]

[illegible] آرند [illegible] قول [illegible]

استغفر الله یا غفور استغفر الله یا رحیم

استغفر الله یا صبور استغفر یا رزاق استغفر

الله یا احد استغفر الله یا صمد استغفر الله یا

ذالجلال والاکرام برحمتک یا ارحم الراحمین

لاحول ولا قوة الا بالله العلی العظیم

بود عاجز کمده بوی پسر جن و پریدن ازان

بولور

۳۰ ۳۰ ۱ ۱ ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۲ ۳۰ ۳۰ ۳۰

۱ ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰

حفظ ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰ ۳۰

دنیا کم خورد و اما لنگشترین با ایکیسی آتشین

با خود دارد فرزند او را زیان نمیرسید و اگر با خود

ندارد فرزند او را زیان رسد و اما خطر مرگش یک

سال و هفت سال و چهل سال بود خطر او را بگزرد

بحمد الله زایل شود اما سخت بیمار شود خطر است

پنج روز یا هفت روز یا هفت روز یک روز او را بگزرد

شفا یابد اگر سفید کبود یا مرغ کبود دار

کند دفع شود ان شاء الله تعالی

سلیمان علیه السلام پری را بفرمود که در بهشت بهشت شود

من حاضرم پری را در حال حاضر کرد

من حاضرم

صدقه کند خداوند مقبول کند خطر از وی شود

انشاء الله تعالی

طالیع چهل پرامد نیکبخت

هر یک طالیع زاید نیکو روی و نیکو خوی و

موی و سیاه چشم و رحیم بود و طبیعتش گرم

مرد باشد از روزها روز شنبه و از دیه بهتر

بود و شکاف زن بود از ماه بهتر بود

بود ماه بیند دوخته بر سر رفته بر دار

ل ای او ماه بیند و هر طالب را طلب کند

حف

بداند الله از شوهر روزمند بود

ن روزمند بود و دانش مند و

کند یا مرغی سیاه و خون را در پیش پیما

ماند بزرگ بخواند و بجای من دفن

کند و بهود را دود کند دو چراغ کبود

روشن کند شفا یابد انشاء الله

طالیع نامه اسد

هر که هر یک طالیع زاید ستاره

پیغمبر نیکو روی نیکو

بود و خویشتن دار

بود هر چند کلانتر نبهتر خود

روز یا روزی پنجشنبه دوشنبه بهتر بود

کار نیکی کند اول ماه کند از خدمت

پادشاهان روزمند بود و فرزندان
مند بود و از زنان کم روزی بود و
و کوشش ان روزمند بود
خوردن و عیبت کردن و
اورا به بود در نماز کاهل نکند و
زضح اورا بگزرد اما خطر مرگ اورا
سالگی و هفت و بست
جوان خطر با بگزرد
شود اما سخت
کبود صدقه کند
کند تلاوت کرده امید
یابد ان شاء الله
اسد را بر امد

خورد و چاسد بگزرد و در علی و موی سفید
حرمت ندارد فرزند او زیان رسید اما خطر
مرگ او دو ساله و هفت ساله و هفتاد ساله
جوان ازین خطرها بگزرد عمر شود از شود ان شاء
الله اما سخت بیمار شود بوز سیاه صدقه کند
شفا یابد ان شاء الله دیو نامه ثور برامد
سلیمان پری را بفرمود که در بند حاضر کن
و چاه کردن دیو بر سلیمان سلام کرد
و جواب سلام داد گفت ای ای ملک ناگاه
توجه و مقام تو کجا شد فرزند آدم را چگونه
رنجور میکنی دیو گفت یا نبی الله نام من
صور اب ست و من در قعر دریا کهنه و درخت
کلان ست بدین طالبد جای من آید مدتی
طوطی بنام الله باشد بهروی ظفر یابم

آفت

بسم الله باشد بروی ظفر یابد آفت

نشانه او آفت مس آنست که دل او را و چشم ا

و لرزش او را و سینه او را بگیرد سیلی ک

علاجی او چنان شد پری کفت مرغی یک رنگ

خون و خونبرا در پیش او ماند سه قدی که

سر او ماند دعای بزرگ بدمد و خونبرا جای ا

دفن و هودرا دو کند هفت یا یابد

روز طشاب خورد ان شاء الله

طالبی ربرامد رجال بدانک

ستاره حضرت پنجم است مرد یکر بر بین طالبی

زاید نیکو روی و نیکو خوی و فراخ روی

با دولت

او زیان شود و حرام خوردن پ

و مبارک قدم بر عمر خود سه بار پیچار شو

نشانه دولت او باشد روز بار روزی آدینه

و پنشنبه بهتر شود و موی خود نگاه دارد

اما خطر مرگ سه ساله و شانزده ساله جوان

خطر با بگذرد عمرش دراز شود ان شاء الله

اما سخت بیمار شود بود یک رنگ صدقه

کند شفا یابد ان شاء الله

دیو نامه سلیمان برامد

سلیمان پیر را بفرمود که در پیش من حاضر

کند در حال کرد دیو بر سلیمان سلام کرد

و جواب سلام داد باز گفت

نام تو به و مقام تو کجا است فرزند
آدم را چگونه رنجور میکنی دیو یا نبی الله
نام من کبریت و مقام من در کوهستان
و آسیب را در خانه کمینه میباشم و کار من
آنست که بر بین جای من آید به طومار
الله ید هروی ظفر یابم آفت نشاید که من
آنند به سر او بکنم و بازوی او لال کردانم
و دست دل را بگیرم سلیمان گفت علاج او
چه باشد دیو گوسفند سرخ یا بوز سیاه
یا مرغ پیک رنگ خون کند و خون را جای من
دفن کند تیلو چراغ بر خیل کنند و آب امید

سنگ گاو را دفن و هود را بر
سه روز دود کند پنج روز یا هفت روز طشتاب
خورد شفا یابد ان شاء الله

پری نامه اهمل

برامد سلیمان علیه السلام دیو را بفرمود تا در پیش
من کل دیو و دد حال حاضر کردند پری بر سلیمان
سلام کرد و جواب سلام داد گفت ای ملعون
نام تو به و مقام تو کجا است پری گفت یا نبی الله
نام من انجبا است و مقام من جهار راه
و آب روان میباشم و کار من آنست
بر بین جای من حاضر شود مرد باز به طومار

سلام کرد سلیمان جواب سلام داد باز گفت
ای ملعون نام تو چیست و مقام تو کجاست و فرز
آدم را چگونه رنجور میکنی دیو گفت یا
الله نام من فراد و مقام من کوه دا
و سنگ کاواک است ببر بن طمالیه مرد یا
و جای من آبدن بروی ضفیر یا بیم آفت
رسانم نشانه آفت آنست و بیهوش
طرف رسانم مداوای او و میاشاو
بلکه هم سلیمان گفت علاج او چه باشد
گفت بزرگ یک رنگ یا بوزیک رنگ خو
کند و خونش را این شکل بنویسد و شکل

آفت رسانم نشانه آفت من آنست
بشربسم داد فریاد کند دست پایش را بگیرم و سر
بشم بروی افکنم سلیمان گفت علاج آن چیست
دیو گفت با نبی الله کوسفند سیاه یا بوزینه یک
رنگ خون کن با مرغ بکوب و خونش را در پیش
بیمار ماند دعای بزرگ بخواند دعای او دفع
دیو و بیماری را دور کند شفای از الله
پسری نامه تو بر آمد سلیمان
گفت دیو را بفرمود که در پیش من حاضر
کنند در حال حاضر کردند پس سلیمان سلام
بجواب سلام داد گفت ملعون نام تو چیه و مقام
تو کجاست فرزند آدم چگونه رنجور میکنی

دیو

دیو گفت یا نبی اللہ کبر ست و مقام من
خالستہ بود دشت ہا می باشم و کار من
بدین طالب جای من آید بہ طلسم ہا یا
اللہ باشد بروی ظفر یابیم آنگہ رسانیم
نشانہ آفت ملک آنست کہ در میان ولایت
را و در بینی یاد رسانیم سلیمان گفت
علاج او چہ باشد جبرئیل گفت یا نبی اللہ
بوز سیاہ یا مرغ کبود خون کن و خون را
بمالند بنوشد یا خود دارد شفا یابد
پنج روز یا ہفت روز شراب خورد شفا
یابد نشانہ اللہ دو چراغ بکشد و یک ملہ
در خانہ قبلہ روشن کند دعا کند طالب

طالب

طالب بجوزا بر آمد رجال

بدان مرد یکہ بہ برین زاید نیکو روی و نیکو
خوی و ستارہ اسحاق پیغمبر ست مرد یکہ
با علم و با ادب و دانشمند و مبارک قدم و فراخ
روزی بود و عاقبت بر سر قوم مہتر گردد از
خدا بتعالی طلب را بر آید از غرائب عجائب
بدید روزہا روزی جہار شنبہ و پنشنبہ
بہتر بود بر چند کار تہ شود بہتر شود زمان او
از خشم خود باید کہ فت سبکسار شود
از اقربا روزمند بود و شریف سخندان
و سفید روی و رحیم دل و نیکو بخت بر ہمہ
فقیران مہربان بود

یونامه جوزاهر
سلیمان پیکرا بفرمود که در پیش حاظ
من در حال حاضر کرد دیو بر سلیم
سلام کرد و جواب سلام داد گفت
ای ملعون نام تو چه و مقام تو
کجا است فرزند آدم را چگونه رنجور
میکنی دیو گفت یا نبی الله نام من
شوان است و جای من درخت مورد
و خاکستر جای تو د میباشد دکار
من انست که بر بین جای من
حاضر شود مرد یازن به طومار
به نام الله من بروی خطر
یا بیم

یا بیم آفت رسانم نشانی آفت
معلوم انست که در سر چشمه او را
بروی فلانه و دست و کرده او را
بگیرم سلیمان گفت
باشد دیو گفت یا نبی
گوسفند یک رنگ نام
خون گیل و خونزا تعویز بنویسید
و با خود دارد پنج روز یا یافته رو
شب
نویسد
طالب
پرسنامه برامد
پرسید نام من سودای
من درخت سفیدار
و سنگ

وسنگ کلان میبا[illegible] وکارس آنست که
میبرسیل جای من آید به نام به طور
باشد بروی ظفر یابهم آفت رسانیم
تا نه من آنست که دست پای او
بگیرم و دل او را بگیرم سلیمان گفت
علاجی او چه باشد بو گفت یا نبی الله
بوز زرد خون کن و او دستان او را
جای من و فون کند دعای نیز زیر بخواند
هفت روز یا یازده روز طشت ب
خورد شفا یابد [illegible] الله
طبایلیخ حوط سرطان
برامد رجال بدانکه

برسین

برسین طبایلیخ زاید نیکو روی و نیکو
خوی و سیاه موی و سیاه چشم
و رپیچ و گندم روی و گوژ پشت و
وسخی و شرین سخن و فشان او را
یک روز بود روز کار روز شنبه و چهارشنبه
بهتر شود شتاب کار و تنگ دل
بود و خرد فرخ شتن روزمند
از زمان [illegible] بود و خوش دین
یک خورد [illegible] کار و سر او
خال بود شادی دوست او با خرد
و کف سفندان و از دیهقان روزمند
بود و اگر در علما جرمت

ندارد ضرر زند او را زیان نشود و اگر

نگار او را رسد آزار نشود خشم کند ارواح

او سیدوار بخشد طلب او را بدهد

انشاء الله از حضر مرگ او را یک ساله

و دو ساله و سه ساله جوان

از سل حضر ها بگذرد عمر شود دراز شود

او سخت بیمار شوند بهبود

سفید صد کند شفا الله

سرطان بهرام

زینکه برسین ی زاید نیکو

روی و نیکو خوی و سفید

روی زرد چهره دل

و شرین

سبت و حساب ابجد که حساب حضرت علی

له وجه بسم الله الرحمن الرحیم در بیان ارجاب

بجد است	ا یکی	ب دو	ج سه					
د چهار	ه پنج	و شش	ز هفت	ح هشت				
ط نو	ی ده	ک بیست	ل سی	م چهل				
ن پنجاه	س شصت	ع هفتاد	ف هشتاد	ص نود				
ق صد	ر دویست	ش سیصد	ت چهار					
ث پانصد	خ ششصد	ذ هفتصد	ض هشتصد	ظ نهصد				
غ هزار	بدین طریقه ارجاب کنی زایچه شود							

نشاء الله تعالی و از بنده را جواب کنی

طالع اگر یکی ماند حمل | اگر دو ماند ثور
اگر سه ماند جوزا | اگر چهار ماند سرطان
اگر پنج ماند اسد | اگر شش ماند سنبله
اگر هفت ماند میزان | اگر هشت عقرب
اگر نه ماند قوس | اگر ده ماند جدی
اگر یازده ماند دلو | اگر دوازده ماند حوت

واز ستاره زحل باب کردیم طالع حمل بر آدم صفی الله است و بر خداوند حوت
و ستاره آدم صفی الله است و بر خداوند حوت
مبارک بود و از ستاره آتش است مرد نیکو خوی و سیاه موی و سیاه چشم و زرد
بر بن طالع زاید با دولت مال بود نیکو بود و طبعش کریم و نیکو مرد باشد و از
و نیکو خوی | روزها روز یکشنبه و آدینه بهشتر باشد و شکاف
زد بود و از خدمت پادشاه یاری مند بود
ماه رجب بهشتر بود و اگر نسبت را علوی کند
است باید و اگر نیکو
بیند پسر مرد بزرگ پادشاه را بیند
پیر تلب را طلب کند خداوند طالب او را بدهد
ن یا الله و از نیکو یاری مند بود و از فرزندان

وفرزندان روزمند بود واهل دانش
وخیم دیناکم خورد و اما لنکشتر بیل با
الکتین باخود دارد فرزند او را زیان نرس
والکر باخود ندارد فرزند او را زیان ر
واما آبای بزرگ دانش و درخت و کوه بز
پرهیز کند
ولیکن اما خطر مرکه او را بک
وهفت
عمرش دراز بود اما
پنج روز یا هفت روز
بلکه زود شفا یابد اما بوز